

Které osoby tvoří tento dozorčí personál, stanoví služ. předpis pro voj. trestní ústavy J-IV v § 55 bodu 1., jenž zní: Přímý dozor nad vězni vykonávají rotmistři — vězeňští dozorcí. Jim na podporu jsou k voj. trestním ústavům přiděleni poddůstojníci jako klíčníci. Tito orgánové jsou dozorčím personálem. — Dozorčí důstojník — jež dle § 56 bodu 3. přidělí mno na výpomoc veliteli voj. trestnice, kde jest toho třeba pro rozsáhlejší služ. agendu, a jenž dle § 2 instrukce č. III, připojené jako dodatek ke služ. předpisu J-IV, na dozorčí personál a na vězeňskou stráž dohlíží a dle § 56 předpisu toho event. i velitele trestnice zastupuje — není označen za člena dozorčího personálu čili za vězeňského dozorce, a proto mu pracovní přídavek, určený pouze pro vězeňské dozorce, nenáleží.

Pak jest pro daný spor lhostejnou okolnost, že přídavek ten náleží též rotmistřům, kteří jsou voj. gážisty stejně jako důstojníci. Proto bylo stížnost, která jiných námitek neuplatňuje, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8535.

Dávky za úřední úkony: * Dávku za nahlédnutí do spisů podle sazby A položky 6 vl. nař. č. 254/26 lze předepsati také za nahlédnutí do spisu, vyřízeného toliko prozatímně ve věci, v níž běží ještě rekursní lhůta, který podle předpisů platných u magistrátu hlav. města Prahy je uložen v (příruční) spisovně živn. referátu magistrátu toho.

(Nález ze dne 7. dubna 1930 č. 4360/29.)

V ě c: Dr. František P. v P. proti zemské správě politické v Praze o dávku za úřední úkony.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l požádal dne 8. října 1927 na živn. referátu magistrátu hl. m. Prahy o nahlédnutí do spisu Václava K., kterému výměrem magistrátu z 5. září 1927 bylo zakázáno z důvodu mravnostní a zdravotní policie používání ženské obsluhy při provozování živnosti hostinské a výčepnické; o nahlédnutí do spisů žádal st-l za tím účelem, aby z tohoto výměru mohl podati odvolání. Spis byl st-li vydán proti hotovému zaplacení dávky 20 Kč, jež mu byla uložena zároveň odevzdaným výměrem z 8. října 1927. Proti tomuto výměru podal st-l odvolání, kterému žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl, poněvadž konaným šetřením bylo zjištěno, že spis, do něhož st-l nahlédl, byl uložen ve spisovně magistrátu hl. města Prahy.

Ó stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost uznává, že lze dávku za úřední úkony vybíratí za nahlédnutí do spisů, jež jsou uloženy ve spisovně; stížnost má však za to, že míněny tu jsou jen spisy starší, již definitivně vyřízené, nikoliv spisy běžné, dosud definitivně nevyřízené, které — zejména pokud neuplynula lhůta odvolací — prý do spisovny nepatří. Stanovisku tomu nebylo možno přisvědčiti.

VI. nař. č. 254/26 stanoví v pol. č. 6 sazby »A«, že dávku za úřední úkony jest vybírati v obnosu 20 Kč za nahlédnutí do spisů uložených ve spisovně, vyjma spisovny soudní a finanční.

Předpis ten — jehož platnost a upotřebitelnost na spisy magistrátu hl. m. Prahy stížnost nepopírá —, nestanoví blíže pojem spisovny; jelikož však předpis ten rozeznává na jedné straně spisovny soudní a finanční a na druhé straně ostatní spisovny jiných úřadů správních, je patrné, že nelze pojem spisovny vykládati podle předpisů platných pro soudy a že spisovnou nutno rozuměti každé zařízení, sloužící k ukládání vyřízených spisů, jak v tom kterém odvětví správy je organisováno, tedy podle konkrétní úpravy u toho kterého úřadu nejen spisovnu ústřední, nýbrž též (příruční) spisovny jednotlivých oddělení úřadu.

Uvádí-li pak uvedený předpis, že dávku jest vybírati za nahlédnutí do spisů uložených ve spisovně, nutno podle toho, co právě bylo uvedeno, za uložené spisy považovati takové, které se v důsledku této organisace do spisovny dostaly bez ohledu na to, zda byly vyřízeny definitivně, či jen zatímně.

Pak nelze ustanovení pol. č. 6 sazby A cit. vl. nař. vykládati restriktivně ve smyslu stanoviska stížnosti, a nelze z pojmu »spisů uložených ve spisovně« vyjímati spisy o věci, v níž rekursní lhůta ještě běží, jestliže ovšem podle konkrétních předpisů o zařízení toho kterého úřadu spisy takové se do spisovny ukládají. Že by tento postup nebyl u magistrátu hl. města Prahy předepsán a zaveden, stížnost netvrdí.

Stížnost uvádí dále, že spis, za který byla dávka za úřední úkony předepsána, byl v rozhodné době uložen v »podatelně« živn. referátu magistrátu a popírá, že »podatelnu« tuto možno považovati za součást spisovny magistrátu.

Nehledě k tomu, že takto formulovanou námitku st-1 v odvolání neuplatnil, nelze jí přiznati opodstatěnost z těchto důvodů: Podle šetření konaného žal. úřadem bylo zjištěno, že u magistrátu hl. m. Prahy jednotlivé referáty a také živn. referát mají své zvláštní spisovny, kam se spisy ukládají, ať jsou vyřízeny a vyřazeny definitivně či toliko zatímně, zejména bez rozdílu, lze-li či nelze-li očekávati, že dojde ještě další podání, najmě opravný prostředek v téže věci. Avšak zřetelem k tomu, a co bylo výše uvedeno o pojmu spisovny, nutno i »podatelnu« živn. referátu považovati »za spisovnu«, když místnost podatelny slouží zároveň k ukládání vyřízených spisů, poněvadž nerozhoduje tu, kde skříně (regály), určené k ukládání spisů, jsou umístěny, zda ve zvláštní místnosti (spisovně), či v místnosti sloužící také ještě účelům jiným.

Č. 8536.

Živnostenské právo: * Majitele živnosti nelze stihati za přestupek § 8 zák. č. 117/1883 ř. z. o živn. inspektorech, který byl spáchán osobou, zaměstnanou v jeho podniku.

(Nález ze dne 8. dubna 1930 č. 4.019.)